



Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe de Mallorca

Pregunta i resposta decisives

Qualsevol missió rebuda en l'Església pot ser duita a terme si està fonamentada en la confessió de fe. Per confiar quelcom a algú, Jesús vol l'adhesió plena a la seva persona i al seu missatge, en una gran unitat. Lluny de ser una alternativa de poder, dir: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu» significa sobretot el reconeixement de la divinitat de Jesucrist i la universalitat de la seva missió salvadora. És la resposta definitiva a la pregunta sobre qui és Jesús. Aquesta reacció creient no s'improvisa amb facilitat. Hi ha hagut un procés d'iniciació, però, sobretot, molta gràcia de Déu.

Paraules DE VIDA

Què diu la gent? És la pregunta que provoca una resposta fàcil, la del sondeig previ, i que els apòstols saben respondre amb facilitat. El que diu la gent sovint no ens afecta, tot i que, per a la mentalitat jueva, era molt important conèixer la seva opinió. Tanmateix, quan la pregunta va directament adreçada a la persona, i la compromet segons la resposta que doni, tot adquireix un nou matís. Es passa d'una certa indiferència a la implicació conscient. Amb la pregunta directa de Jesús, ara es tracta de la pròpia resposta, no d'allò que diu la gent del carrer o del que un ha llegit o ha incorporat com a lliçó apresada. Ara és el moment d'obrir-li el cor i dir-li allò que realment sent en el seu interior, sense condicions, tot corresponent amb la implicació en la dinàmica de la seva entrega.

Situem-nos, idò, davant de la pregunta, que també s'adreça a nosaltres. Facem-ho amb actitud de pregària, ja que ens la fa en un context de diàleg: «I vosaltres, qui deis que som?». Ara sí que apareix amb claredat la diferència que hi ha entre el que pensa la gent i el que pensen els deixebles. La pregunta vol dur a l'afirmació de la identitat i la missió de Jesús, i, al mateix temps, a la confirmació del seu seguiment per part dels deixebles. D'aquí ve la força de la resposta de Pere en nom de tot el grup: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Aquestes paraules, màxima expressió de fe en el Senyor, mostren la nova relació que s'ha establert envers la seva persona i el compromís eclesial que en segueix, representat pel grup de deixebles, primera Església naixent. Posem-hi amor, confiança, fermesa i alegria, quatre qualitats perquè avui l'Església sigui signe de la presència del Crist Ressuscitat.



Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe de Mallorca

Paraules DE VIDA

Pregunta y respuesta decisivas

Cualquier misión recibida en la Iglesia puede ser llevada a cabo si está fundamentada en la confesión de fe. Para confiar algo a alguien, Jesús quiere la adhesión plena a su persona y a su mensaje, en una gran unidad. Lejos de ser una alternativa de poder, decir: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo» significa sobre todo el reconocimiento de la divinidad de Jesucristo y la universalidad de su misión salvadora. Es la respuesta definitiva a la pregunta sobre quién es Jesús. Esta reacción creyente no se improvisa con facilidad. Ha habido un proceso de iniciación, pero, sobre todo, mucha gracia de Dios.

¿Qué dice la gente? Es la pregunta que provoca una respuesta fácil, la del sondeo previo, y que los apóstoles saben responder con facilidad. Lo que dice la gente a menudo no nos afecta, aunque, para la mentalidad judía, era muy importante conocer su opinión. Sin embargo, cuando la pregunta va directamente dirigida a la persona, y la compromete según la respuesta que dé, todo adquiere un nuevo matiz. Se pasa de una cierta indiferencia a la implicación consciente. Con la pregunta directa de Jesús, ahora se trata de la propia respuesta, no de lo que dice la gente de la calle o de lo que uno ha leído o ha incorporado como lección aprendida. Ahora es el momento de abrir el corazón y decirle lo que realmente siente en su interior, sin condiciones, correspondiendo con la implicación en la dinámica de su entrega.

Situémonos, pues, ante la pregunta, que también se dirige a nosotros. Hagamos esto con actitud de oración, ya que nos la hace en un contexto de diálogo: «Y vosotros, ¿quién decís que soy?». Ahora sí que aparece con claridad la diferencia que hay entre lo que piensa la gente y lo que piensan los discípulos. La pregunta quiere llevar a la afirmación de la identidad y la misión de Jesús, y, al mismo tiempo, a la confirmación de su seguimiento por parte de los discípulos. De ahí la fuerza de la respuesta de Pedro en nombre de todo el grupo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo». Estas palabras, máxima expresión de fe en el Señor, muestran la nueva relación que se ha establecido hacia su persona y el compromiso eclesial que sigue, representado por el grupo de discípulos, primera Iglesia naciente. Pongamos amor, confianza, firmeza y alegría, cuatro cualidades para que hoy la Iglesia sea signo de la presencia de Cristo Resucitado.

ECOLOGIA I BÍBLIA

Delegació d'Ecologia i Cura de la Creació

Amb la col·laboració de Mn. Francesc Ramis Darder

El Jardí de l'Edèn

Com assenyalava l'Escriptura, el Senyor va formar l'home, Adam, amb la pols de terra; després, va prendre una de les seves costelles per a conformar la dona, Eva (Gn 2,4-25). La parella constitueix la metàfora de la humanitat sencera. El Senyor els va allotjar en un jardí, ple d'arbres ferotges i envoltats d'animals. Adam i Eva, el jardí, els animals i els arbres frondosos simbolitzen l'harmonia entre la naturalesa i la societat humana.

L'harmonia subsistirà mentre la humanitat, ressò d'Adam i Eva, no mengi de "l'arbre de la ciència del bé i del mal" (Gn 2,9). L'arbre representa la llei de Déu, i el fet de menjar refereix l'obstinació per destruir la llei divina. El món feliç subsistirà mentre la humanitat "respecti la justícia, estimi la fidelitat, i es condueixi humilment davant Déu" (Miq 6,8).

No obstant això, Adam i Eva varen menjar de l'arbre amb la mateixa vanitat que la societat humana va sucumbir a les urpes de la injustícia. La terra va deixar de ser un jardí per a omplir-se d'espines i cards, mentre la pau humana es desfeia entre la guerra i la injustícia (Gn 3,18; Is. 3). Sorgeix una pregunta: no serà mai possible entrunyellar una societat feliç i un món harmònic?

Accions pràctiques:

Netejar regularment els aparells d'il·luminació i les bombetes: la pols pot reduir fins i tot el 20% del flux lluminós emès.
Reutilitza el mateix objecte diverses vegades.

#AhoraMásQueNunca

Únete al Papa y ayuda a los que ayudan en territorios de misión

Fondo de emergencia de OMP - COVID 19

full dominical

la revista cristiana de la diòcesi de mallorca

EDITA

Secretaria de Comunicació
Carrer Seminari, 4 - 3r pis
07001 Palma (Illes Balears)
Tel. 971 21 46 01
mcs@bisbatdemallorca.com

DIRECCIÓ

Cristina Sánchez Bernardo
www.bisbatdemallorca.com
Dipòsit legal: PM 696/1986

IMPRIMEIX

Serveis Gràfics Eugeni
Carrer Temple, 16
07001 Palma (Illes Balears)
Tel. 971 24 49 79
tgeugeni@gmail.com



Carta del bisbe Sebastià a l'Església de Mallorca als preveres i diaques, vida consagrada, laics i laiques del Poble de Déu

Benvolguts germans i germanes en Crist,

Fa just un mes que es va decretar l'estat de "normalitat" després d'uns mesos de confinament i de mesures molt estrictes per evitar el contagi del COVID-19. Hem obert les esglésies i a poc a poc ens anam trobant de nou per a les celebracions de l'Eucaristia i altres sagraments, per a algunes activitats pastorals, sempre respectant encara totes les mesures de prevenció que se'ns demanen.

Hem de saber que tota trobada és una situació de risc de contagi i, per aquesta causa, hem de ser molt prudents i complir de forma estricta totes les indicacions. Fer-ho és no sols una actitud de solidaritat i humanitat, sinó cristiana i evangèlica.

Vull, al mateix temps, agrair tot l'esforç que suposa per als responsables de les comunitats la feina de fer-ho complir tot i la dedicació també esforçada des dels diferents àmbits de la vida familiar, pastoral i social per atendre tantes necessitats, especialment les dels més febles i dels qui es veuen afectats per la crisi econòmica, que va en augment. Per tots aquests motius i per a tenir-ho ben present per aquest temps encara ple de risc i mentre estan apareixent nous brots de contagi, us vull fer aquestes indicacions i també suggeriments.

A partir del dilluns, dia 27 de juliol i pel fet de passar a l'estar de nova "normalitat" queda suspesa la dispensa del precepte dominical decretada el dia 13 de març, i s'indica la necessitat de la celebració de l'Eucaristia "presencial", sempre que no hi hagi un impediment major de desplaçament o un altre motiu relacionat amb la salut o l'edat. La comunitat cristiana té necessitat de trobar-se, però ho hem de fer posant-hi totes les mesures de prevenció.

Es mantenen les indicacions donades a la fase III sobre l'aforament del 75% en les esglésies i els llocs de culte, tenint una cura molt especial en determinades celebracions, especialment funerals, on hem pogut percebre que en certs llocs no es compleix del tot la normativa de la distància física, especialment en el moment de manifestar el condol.

S'ha de mantenir la distància interpersonal i és obligatori l'ús de la mascareta. Per això, es recorda que és obligatori complir en tot moment la mesura de manteniment de la distància de seguretat interpersonal com a mínim d'un metre i mig entre persones no convivents.

També es mantenen les indicacions ja donades a les altres fases referides a la desinfecció a les entrades i sortides de les esglésies, com també la distància aconsellada, tant entre els seients com entre les persones en els moments de transitar dins l'església i d'anar a combregar. Així, es dona compliment a la disposició de les distàncies obligades.

A causa que les col·lectes pràcticament recullen una mínima part del que s'acostumava, se suggereix passar la bacina després de la comunió, quan tothom està assegut i hi ha un temps de silenci. El motiu d'aquest moment és que ja s'ha rebut la comunió a la mà i a la sortida es poden rentar de nou les mans.

Vull insistir una vegada més en la necessitat de donar la comunió a la mà. Hem sabut de llocs en què no es fa i és necessari corregir-ho. Convé explicar-ho bé als fidels, el motiu és fonamentalment sanitari i higiènic.

Les piques d'aigua beneïda continuaran buides, com fins ara.

Cal recordar tota la normativa ja explicada a les altres fases referent a la celebració i que afecta el capellà celebrant: mascareta per entrar i sortir, rentar les mans després de combregar i abans i després de donar la comunió, com també en tota aproximació física que podria ser causa de contagi. Si hi ha ministres concelebrants i d'altres que serveixen a l'altar, hauran de dur sempre la mascareta, llevat del moment de combregar.

No serà obligatori l'ús de la mascareta als lectors durant el seu servei, tant perquè guarden la distància reglamentària com per facilitar la bona audició de les lectures. Es recomana l'ús de la mascareta en els espais oberts o tancats privats quan hi hagi reunions o una possible confluència de persones no convivents, encara que es pugui garantir la distància de seguretat.

Les activitats d'assaig o concert de les agrupacions corals es poden dur a terme en grups d'un màxim de trenta persones. Aquests grups han de ser estables i plenament identificables. Els cantaires i els músics han d'emprar mascaretes, llevat dels músics amb instruments de vent. Si les actuacions tenen lloc en espais interiors, la distància mínima interpersonal entre cantaires o instrumentistes i públic s'ha de augmentar obligatòriament fins a tres metres, i s'ha de mantenir la distància mínima interpersonal d'un metre i mig entre els membres del públic i la resta de components del cor.

Per part dels fidels, s'ha de portar la mascareta durant tot el temps, a més ara que s'ha de portar sempre i a qualsevol lloc. És bo que siguem els primers a donar exemple i ajudem els joves a complir-ho, ja que sense saber-ho, poden convertir-se en factors anònims de contagi entre ells i per a les famílies i persones grans.

En les celebracions de l'Eucaristia i en altres moments de pregària tinguem molt present sempre aquesta situació de pandèmia, pregant pels malalts i pels difunts, afegint-hi la convidada a fer gestos humanitaris i de caritat envers ells i els familiars, com la visita als malalts i l'acompanyament del dol. Ha estat important i significatiu que a les diferents parròquies s'hagin celebrat misses exequials i s'hagi convidat a la pregària.

Vull acabar fent una crida a la responsabilitat personal i col·lectiva en aquest moment encara delicat per l'extensió de la pandèmia i pels brots que en un lloc i altre van sorgint, la qual cosa fa que no podem baixar la guàrdia quant a les mesures que han d'evitar tot possible contagi del COVID-19 entre nosaltres. Al mateix temps, vull manifestar-vos el meu agraïment i el de tota la comunitat diocesana per tot el treball esforçat que feis per atendre les persones que passen per situacions més difícils, tant a nivell sanitari, de dol o de precarietat econòmica. Aquest és un moment en el qual més que mai hem d'unir tots els esforços per a pal·liar al màxim el sofriment de tantes persones que s'hi veuen afectades i que siguem els membres de la comunitat cristiana els primers a oferir-nos i actuar a favor dels qui més ho necessiten.

I, finalment, no deixem de pregar i de fer constant invitació a la pregària. Les celebracions de l'Eucaristia són una ocasió privilegiada perquè, escoltant la Paraula de Déu, trobem la llum que pot il·luminar els nostres passos i accions, i l'aliment de l'Eucaristia ens faci forts en la lluita contra tot mal. La comunitat cristiana ha de ser un oasi d'acollida, de pau, d'ànim i força per a tothom qui cerca una resposta a la situació que viu. Pensem en aquelles paraules de Jesús "tot allò que feieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho feieu" (Mt 25,40). Ara és l'hora dels fets, l'hora de l'actuació cristiana d'un cor que veu on es necessita amor i actua en conseqüència. És el programa del cristià, el programa del bon Samarità en acció.

**Lectura del libro del profeta Isaïas
22, 19-23**

Así dice el Señor a Sobna, mayordomo de palacio: Te echaré de tu puesto, te destituiré de tu cargo. Aquel día llamaré a mi siervo, a Eliacín, hijo de Elcías: le vestiré tu túnica, le ceñiré tu banda, le daré tus poderes; será padre para los habitantes de Jerusalén, para el pueblo de Judá. Colgaré de su hombro la llave del palacio de David: lo que él abra nadie lo cerrará, lo que él cierre nadie lo abrirá. Lo hincaré como un clavo en sitio firme, dará un trono glorioso a la casa paterna.

Salmo responsorial (salmo 137)

Señor, tu misericordia es eterna,
no abandones la obra de tus manos.

**Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los
Romanos II, 33-36**

¡Qué abismo de generosidad, de sabiduría y de conocimiento el de Dios! ¡Qué insondables sus decisiones y qué iras-tratables sus caminos! ¿Quién conoció la mente del Señor? ¿Quién fue su consejero? ¿Quién le ha dado primero para que él le devuelva? Él es el origen, guía y meta del universo. A él la gloria por los siglos. Amén.

**Lectura del santo Evangelio según san Mateo
16, 13-20**

En aquel tiempo llegó Jesús a la región de Cesarea de Felipe y preguntaba a sus discípulos: -¿Quién dice la gente que es el Hijo del Hombre? Ellos contestaron: -Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas. Él les preguntó: -Y vosotros, ¿quién decís que soy yo? Simón Pedro tomó la palabra y dijo: -Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo. Jesús le respondió: -¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo. Ahora te digo yo: -Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del Reino de los Cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo. Y les mandó a los discípulos que no dijese a nadie que él era el Mesías.

**Lectura del llibre del profeta Isaïes
22, 19-23**

El Senyor diu a Sobna, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú tancarà, i quan haurà tancat, ningú podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un trono gloriós per a la família de son pare.»

Salm responsorial (salm 137)

El vostre amor perdura sempre.
Acabau la vostra obra, Senyor.

**Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma
II, 33-36**

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que ho són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! ¿Qui pot conèixer el pensament del Senyor? ¿Qui l'ha assessorat com a conseller? ¿Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre. Amén.

**Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu
16, 13-20**

En aquell temps Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i allà, preguntava als seus deixebles: -«Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?» Ells li respongueren: -«Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o qualcun altre dels profetes.» Ell els diu: -«I vosaltres, ¿qui deis que som?» Simó Pere li contesta: -«Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu.» Jesús li va respondre: -«Venturós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Damunt aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Regne de la mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat en el cel, i tot allò que deslliguis a la terra quedarà deslligat en el cel.» Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

Dilluns, 24.

Sant Bartomeu apòstol,
santa Emília, santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament. Missa: Ap 21, 9b-14; Sal 144, 10-13ab. 17-18; Jo 1, 45-51.

Dimarts, 25.

Dimarts de la setmana XXI.
Sant Lluís rei de França, sant Josep de Calassanç, sant Genís. Missa: 2Te 2, 1-3a. 14-17; Sal 95, 1013; Mt 23, 23-26.

Dimecres, 26.

Sant Juniper Serra,

sant Melquisedec. Missa: 2Te 3, 6-10. 16-18; Sal 127, 1-2. 4-5; Mt 23, 27-32.

Dijous, 27.

Santa Mònica,
sant Cesari d'Arles, sant David Lewis. Missa: 1C 1, 1-9; Sal 144, 2-7; Mt 24, 42-51.

Divendres, 28.

Sant Agusti d'Hipona,
sant Hermes, santa Joaquina de Vedruna, santa Florentina. Missa: 1C 1, 17-25; Sal 32, 1-2. 4-5. 10-11; Mt 25, 1-13.

Dissabte, 29.

Martiri de sant Joan Baptista,
santa Sabina, santa Basil·la. Missa: 1C 1, 26-31; Sal 32, 12-13. 18-21; Mc 6, 17-29.

Diumenge, 30.

Diumenge XXII de durant l'any i setmana II del saltiri.
Sants Fèlix i Adaucte, sant Pammaqui. Beata Maria dels Àngels Ginard. Missa: Jr 20, 7-9; Sal 62, 2-6. 8-9; Rm 12, 1-2; Mt 16, 21-27.

